

ἄλλας ἡδυπαθείας διὰ πάσης πικνουργίας καὶ μηχανοξυφίας, καὶ μὴ φροντίζοντες ἐγκαίρως, ὅσον εἶδει, περὶ τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος, τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖ πάντοτε καὶ ὠφελίμων δραμάτων σύνταξιν ἐπὶ ἐθνικῶν ὑποθέσεων καὶ τὴν μόρφωσιν ἐπιτηδεῶν ὑποκριτῶν ἢ ἠθοποιῶν, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. *Δαπαρώμενος ἐφ' ἃ μὴ δεῖ, ὀλίγος ἔσθ' ἃ δεῖ.* Ποίαν συνδρομὴν εὗρηκαν ἕως τώρα οἱ ἐθνικώτεροι καὶ ἀρεστότεροι τῶν ποιητῶν εἴτε παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, εἴτε παρὰ τῶν πολιτικῶν; Ἦλθεν εἰς Ἀθήνας πρὸ 20 ἤδη ἐτῶν Ἕλληνας τινεσὶ εἰδήμων τῆς ὑποκριτικῆς ἢ ἠθοποιητικῆς τῶν θεάτρων τέχνης, ὑποσχόμενος τὴν μόρφωσιν Ἑλλήνων ἠθοποιῶν, ἀλλὰ τίς συνέδραμεν αὐτὸν ἐκ τῶν κυβερνῶντων καὶ τῶν σπουδαρχῶντων τοῦ βασιλείου προκρίτων;

Παρεινήσαμεν ἄλλοτε ἰδίως τοὺς Σμυρναίους καὶ τοὺς Ζακυνθίους, ὡς τοὺς Βυζαντίους καὶ τοὺς Ἑρμουπολίτας καὶ τοὺς Κερκυραίους φιλοθεάμονας, ἵνα πρὸς τὴν ἐθνικὴν ὠφέλειαν καὶ τιμὴν φροντίσωσι καὶ αὐτοὶ περὶ Ἑλληνικοῦ θεάτρου καὶ μορφώσεως ἠθοποιῶν. Πολλοὶ Ἑρμουπολίται, Σμυρναῖοι καὶ ἄλλοι Ἕλληνες ἔδωσαν κατὰ καιροὺς ἱκανὰ χρήματα εἰς σύστασιν καὶ πλουτισμὸν ξένων θεάτρων καὶ ξένων ὑποκριτῶν καὶ παράστασιν δραμάτων καὶ θεαμάτων ἠθοφθόρων. Ἐπαινοῦμεν τοὺς Βυζαντίους νέους ὅσοι, κηδόμενοι εὐγενῶς τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος καὶ τῆς ἐθνικῆς γλώσσης, ἐφρόντισαν νεωστὶ περὶ τοῦ ἐθνικοῦ θεάτρου μορφόνοντες Ἕλληνας ἠθοποιούς. Ἄς φροντίσωμεν πάντες καὶ περὶ ἐθνικῶν δραμάτων. Ἐχομεν ἤδη τινὰ πρωτότυπα καὶ ἄλλα μεταφρασμένα, χρειαζόμεθα δὲ καὶ ἄλλα πλείονα. Ἐν τασούτῳ ἐκ τῶν ἐνόντων ἔχομεν, ἂν θέλωμεν, ἀπὸ τοῦδε τὸ Ἑλληνικὸν θέατρον.

Ἐκ Πειραιεῖ, 15 Σεπτεμβρίου, 1863.

Ι. Σ. ΛΑΤΡΙΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 15, 1863.

—000—

Οἱ στρατιωτικοὶ διορισμοί, περὶ ὧν ὠμιλήσαμεν ἐν τῷ προηγουμένῳ φυλλαδίῳ, ἐγένοντο ἐπὶ τέλους, ἀναλαβόντος τὴν ὑγεῖαν αὐτοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ, ἐπὶ τῇ προτάσει ὀλακλήρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου. Ἡ κενοφανὴς αὕτη συνταγματικὴ ἀρχή, κατ' ἣν καὶ οἱ διορισμοὶ καὶ αἱ μεταθέσεις καὶ αἱ πύσεις γίνονται κατὰ πρότασιν πάντων τῶν ὑπουργῶν, ἐφευρέθη ἐν Ἑλλάδι μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Ὀκτωβρίου. Χθὲς ἔτι τῆς Ἀγγλίας ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς ἐπαυσεν ἕνα τῶν ἐπισημοτέρων

πρέσβων ὅπως τοποθετήσῃ συγγενῆ αὐτοῦ παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ἄλλων ὑπουργῶν, χωρὶς νὰ κατακριθῇ ὅτι παρεβίασε τὸ σύνταγμα. Ποία λοιπὸν ἡ εὐθύνη ἐκάστου τῶν ὑπουργῶν, ὅποτε καὶ περὶ ταῦτα ἀπαιτεῖται ὀλακλήρου τοῦ συμβουλίου ἢ σύμπραξις; Καὶ ὅμως, τὸ οὕτω πῶς συνεταγμένον διάταγμα ἐγένετο ἀφορμὴ σκανδάλων, διενέξεων καὶ λογομαχιῶν μεταξὺ τῶν ὑπουργῶν, ἀφορμὴ ἐπενεγκοῦσα τὴν παραίτησιν τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ διότι οὗτος μὲν ἔλεγεν ὅτι αἱ προτάσεις ἐγένοντο κατὰ τὰ συναποφασισθέντα, ὁ δὲ πρωθυπουργὸς καὶ οἱ λοιποὶ δυσχυρίζοντο ὅτι παρεμορφώθησαν. Μέχρι τῆς ὥρας ταύτης ἀγνοοῦμεν τί ἐγένετο.

Τῆς Τεργέστης αἱ ἐφημερίδες λέγουσιν ὅτι ὁ κόμης Σπόννεκ ἐπανέρχεται εἰς Δανίαν ἕνεκα τοῦ πρὸς τὴν Γερμανίαν πολέμου. Οἱ *Débats* ὅμως, ἀναγγέλλοντες καὶ αὐτοὶ τὴν ἐπάνοδον ταύτην, ἀποδίδουσιν αὐτὴν εἰς ἄλλην αἰτίαν, εἰς τὴν οἰκτρὰν κατάστασιν τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλ', ὡς βεβαιούται, καὶ οὗτοι καὶ ἐκεῖνοι λαμβάνονται.

Περὶ τῶν Ἑπτανησιακῶν οὐδεμίαν ἔχομεν νεωτέραν εἴδησιν.

Κατὰ τοῦ ὑπουργείου ἐγένοντό τινες διαδηλώσεις ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ τὸ δὲ ὑπουργεῖον ἂν καὶ ἐκήρυξεν αὐτὰς ἀσημάντους, ἐχαρακτήρισεν ὅμως ὡς στάσιν κατὰ τῆς ἐξουσίας, καὶ ἐπέτρεψε τὴν προφυλάκισιν πολλῶν, στρατιωτικῶν, ἐφημεριδογράφων καὶ πολιτῶν.

Εἰς τὴν Αὐλὴν προσεκλήθησαν πρό τινων ἡμερῶν περὶ τοὺς ἑκατὸν, ξένοι καὶ Ἕλληνες, εἰς συναναστροφὴν. Ὁ βασιλεὺς ἐγεύθη ἐν τῇ ἀγγλικῇ ναυαρχίδι, καὶ μετὰ τὸ γεῦμα συνεκροτήθη χορὸς, ὅπου ἦσαν προσκεκλημένοι ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιεῶς οὐκ ὀλίγοι. Τρίτην συναναστροφὴν μετὰ χοροῦ, εἰς ἣν ἐπίσης παρευρέθη καὶ ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης, συνεκρότησεν ὁ πρέσβυς τῆς Ρωσίας. Τὴν δὲ 12 τοῦ μηνός, ἡμέραν τῶν γενεθλίων τοῦ βασιλέως, συνεκρότησεν ἐν ὀνόματι τοῦ αὐτοκράτορος Ναπολέοντος μέγαν χορὸν ὁ πρέσβυς τῆς Γαλλίας Κ. Βουρέ ἐν Πατησίοις. Τὰ πρόθερα, οἱ διάδρομοι καὶ αἱ αἰθούσαι ἦσαν οὐ μόνον μετὰ πολλῆς λαμπρότητος ἀλλὰ καὶ μετὰ γαλλικῆς κομψότητος ἐστολισμένα, τὸ δὲ δειπνὸν μεγαλοπρεπές. Οἱ κεκλημένοι ἦσαν πολυάριθμοι, καὶ ἀνήκον εἰς πάσας τὰς μερίδας. Φαίνεται ὅτι ὁ Κ. πρέσβυς ἠθέλησε νὰ καταδείξῃ καὶ διὰ πραγμάτων τὴν ἀνάγκην τῆς συγχωνεύσεως, τὴν ὁποίαν καὶ διὰ τοῦ λόγου αὐτοῦ συνέστησε πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα.

Ἐν τινι τῶν προηγουμένων φυλλαδίων εἶπομεν ὅτι ἡ Συνέλευσις ἠκύρωσε τοὺς εἰς πολίτας δοθέντας στρατιωτικούς καὶ ναυτικούς βαθμοὺς μετὰ τὴν ἐπανάστασιν. Τὴν πράξιν ταύτην ἐπεκρότησαν πάντες· ἀλλὰ διὰ τοῦτο φαίνεται ἔσπευσε νὰ διαστρέψῃ αὐτήν, κηρύξασα ἀνεφάρμοστον πρὸς πέντε ἐκλεκτοὺς ἐπαναστάτας.

Ἄλλ' ἐρωτῶμεν; ἡ Συνέλευσις ἀποῦ ἄπαξ ἀνέθετο εἰς τὸν Βασιλέα τὴν ἐκτελεστικὴν ἀρχὴν ἀπεκδυσθεῖτα αὐτὴν, ἀνέλαβε καὶ πάλιν τὸ δικαίωμα τοῦ κυβερνᾶν; ἔχομεν λοιπὸν δύο κυριάρχους κυβερνήσεις;

Ἡ Σύνοδος τῶν ἡγεμόνων τὴν ὑποίαν προσεκάλεσεν ὁ αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων δὲν θέλει συγκροτηθῆ, ὡς φαίνεται, διότι πλὴν τῆς Ἰταλίας, οὐδεμία τῶν μεγάλων Δυνάμεων συνήνεσε· πᾶσαι ἐζήτησαν νὰ μάθωσι προηγουμένως τὰ ἀντικείμενα, περὶ ἧν μέλλει νὰ σκεφθῆ ἡ Σύνοδος, τὰ δὲ μικρότερα κράτη ἐδέχθησαν τὴν πρόσκλησιν.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ βασιλέως τῆς Δανίας Γερμανός τις πρίγκηψ ἀνεφύη ἀξίων τὸν θρόνον τοῦ δουκάτου Ὀλστέιν. Ἐνωστὸν ὅτι τὸ δουκάτον τοῦτο καὶ τὸ τοῦ Σλέσβικ, προσηρητημένα πρὸ αἰώνων εἰς τὴν Δανίαν, ἐγένοντο καὶ ἄλλοτε περὶ αἰτίας πραγμάτων εἰς τε τὴν Δανίαν καὶ τὴν Γερμανίαν, καὶ ὅτι τὸ 1852 διετάχθησαν τὰ περὶ διαδοχῆς ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπὸ τῶν μεγάλων δυνάμεων. Σήμερον ἡ μὲν Γερμανικὴ Δίαιτα, ἀναγνωρίσασα τὰς ἀξιώσεις τοῦ πρίγκηπος, ἀπέστειλε στρατὸν εἰς Ὀλστέιν, ἡ δὲ Αὐστρία καὶ ἡ Πρωσία ἐκήρυξαν ὅτι ἐμμένουσιν εἰς τὴν συνθήκην τοῦ 1852 ἔτους, ἐὰν ἡ Δανία ἀνακαλέσῃ ὅσα ἐναντίον αὐτῆς ἀπεφάσισα. Τί δὲ ἀπεφάσισεν, ἡμεῖς πούλάχιστον δὲν γνωρίζομεν καθαρῶς.

Ὁ πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου προσεκλήθη ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας ὑπουργοῦ νὰ ἀνκρίνῃ τὸν ἀρχιμανδρίτην Λυκοῦργον δι' ὅσα ἐναντίον τῆς ἐπαναστάσεως εἶπεν ἐν τῷ λόγῳ τῷ δημοσιευομένῳ ἐν τῷ παρόντι φυλλαδίῳ. Ὁ δὲ ἀρχιμανδρίτης ἀπήντησεν ὅτι εἰς ἔργα τῶν καθηγητῶν μὴ ἀνγκύμενα εἰς τὰ πανεπιστημιακὰ αὐτῶν καθήκοντα δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀναμιγνύεται τὸ ἐπὶ τῆς παιδείας ὑπουργεῖον. Οἱ ἐπαναστάντες λοιπὸν ὑπὲρ τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν ἀπαρέσκονται εἰς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λόγου;

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Μάντσεστερ, 27 Ὀκτωβρίου, 1863.

Φίλε Κ. Ἐκδότα τῆς Παρδώρας.

Οἱ ἐν Λίβερπουλ ὁμογενεῖς μέχρι τοῦδε ἐκπληροῦντες τὰ θρησκευτικὰ αὐτῶν καθήκοντα ἐν τινι οἰκίᾳ μετασκευασθεῖσα πρὸ τινῶν χρόνων εἰς προσωρινὴν ἐκκλησίαν, βλέποντες τὴν ἀπό τινος κειροῦ αὐξήσιν τῆς κοινότητός των, κατείδον τὴν ἀνάγκην τῆς ἰδρύσεως ἰδίου ἱεροῦ οἴκου· ἐμπνεόμενοι δὲ ὑπὸ τε τοῦ χριστιανικοῦ ζήλου καὶ τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος, δι' ἧ καὶ ἡ ἐν Ἀγγλίᾳ κοινότης αὕτη διαπρέπει εὐδοκίμως, συνῆλθον χθὲς εἰς συνέλευσιν συγκροτηθεῖσαν πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ ἀγαθοῦ αὐτοῦ σκοποῦ, ἐκλεξάμενοι πρόεδρον τὸν γεραρὸν Κ. Γ. Μ. Πικπαγιάννην, ὅστις ἀπολαμβάνει παρ' αὐτοῖς πατριαρχικὴν τῷ ὄντι ὑπόληψιν.

Μόλις δὲ ἀκουσθεῖσα ἡ πρότασις περὶ εὐρέσεως ὁμοίου χρημάτων ξένων πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ χρηματικοῦ ποσοῦ, τοῦ μέλλοντος νὰ παραχθῆ ἐκ τῶν καταθέσεων ἢ συνεισφορῶν τῶν μελῶν τῆς συνελεύσεως καὶ ἀπεκρούσθη· καὶ τότε πάντες οἱ συνελθόντες ζηλοσίπως καὶ φιλοτίμως ἐκάλυψαν διὰ τῶν ὑπογραφῶν των τὴν κατατεθεῖσαν ἐπὶ τῆς τραπέζης σημείωσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ ἐντὸς τετάρτου τῆς ὥρας ἠσφαλίσθη ἡ δαπάνη τοῦ μέλλοντος οἰκοδομήματος πλεῖον ἢ κατὰ τὸ ἡμισυ. Ταυτοχρόνως δὲ ἐξελέξαντο ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν Κ. Κ. Γ. Μ. Πικπαγιάννη, Κ. Ράλλη καὶ Α. Εὐμορφοπούλου, ἧτις θέλει φροντίσει περὶ τῶν καταλληλοτέρων ὑλικῶν μέσων τῆς ἐπὶ τὸ ταχύτερον ἰδρύσεως τῆς νέας ἑλληνικῆς ἐκκλησίας· ἐπληροφόρηθη δὲ μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει παραδεχθῆ καὶ συστήσει εἰς τὴν ἐπιψήφισιν προσεχοῦς συνελεύσεως τὸ κομψόν, ἀπλοῦν εὐρυθμον καὶ ἱεροπρεπὲς σχέδιον τοῦ νέου οἰκοδομήματος, ὅπερ παρεσκεύασεν ὁ ἡμέτερος συμπολίτης Γ. Ποτέσσαρος. Εὐκταῖα τῷ ὄντι ἡ παραδοχὴ τοῦ σχεδίου τοῦ Κ. Ποτεσσάρου, ἐπειδὴ πρὸς τὰ λοιπὰ πλεονεκτήματα ὁ ἐγερθησόμενος ναὸς θέλει εἶσθαι ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀρχιτεκτονικῇ ἀνδρὸς Ἑλλήνος.

Χ. Α. Β.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΔΙΔΑΚΤΗΡΙΑ. Κατὰ τὴν ἐπατηρίδα *Progressive annual* τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, ὑπάρχουσιν ἐν Ἀμερικῇ τρία ἱατρικὰ διδαστήρια ὠρισμένα πρὸς ἐκπαίδευσιν τοῦ γυναικείου φύλου· ἐν Φιλαδέλφειᾳ τὸ πανεπιστήμιον τὸ γνωστὸν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν *Penn'* ἐν Νιουεβοράκῳ τὸ καλούμενον *Hygic-therapeutico college*, καὶ ἐν Βοστώνῃ τὸ λεγόμενον *Medical college*. Ἐκ τῶν σχολείων τούτων ἔλαβον μέχρι τοῦδε διδαστορικὰ πτυχία 256 γυναῖκες.